

16 Ιουλίου - 33 χρόνια πριν: Έφτανε στα Τίρανα ποιμένας σοφός και συνετός για τους Ορθοδόξους στην Αλβανία

[/ Αφιέρωματα](#)

Στις 16 Ιουλίου 1991, στο Αεροδρόμιο των Τιράνων, που λειτουργούσε ακόμη υπό το καθεστώς του κανονισμού της απολύτου απομόνωσης που είχε επιβάλει η κομμουνιστική εξουσία, προσγειώνονταν η πτήση της Ολυμπιακής που μετέφερε ίσως τον πιο απρόσμενο ταξιδιώτη...

- **Γράφει ο Ορφέας Μπέτσης**

Απρόσμενο για το καθεστώς, ποθούμενο και ονειρευμένο για το από δεκαετίες ταλαιπωρημένο και στερημένο αγάπης και ποιμαντορίας εν ονόματι Κυρίου, **ποίμνιο της κατ' Αλβανία Ορθοδόξου κοινότητας.**

Έφτανε υπό τις ίδιες συνθήκες που Εκείνος, ο Υιός του Θεού και Αρχηγός της

Εκκλησίας ετέχθη επί Γης, **ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος**. Με την ιδιότητα του Πατριαρχικού Εξάρχου. Για να δει ιδίοις όμμασι το τραύμα. Να διαπιστώσει τι είχε απομείνει από την Εκκλησία στην τοπική της έκφανση και πραγματικότητα.

Η εικόνα έπρεπε να τρομάξει καθένα που είχε γνώση των εκκλησιαστικών υποθέσεων και επί τω πλείστον των πολιτικών συγκυριών, οποιονδήποτε έκρινε τα πράγματα με την ανθρώπινη λογική.

Όχι όμως άνθρωπο όπως τον Αρχιεπίσκοπο Αναστάσιο που όχι απλά πιστεύει στην Αλήθεια της Ανάστασης αλλά την βιώνει με τρόπο μοναδικό. Που με τρόπο μοναδικό προσεγγίζει την πραγματικότητα ότι η Ανάσταση δεν έπεται του Σταυρού αλλά ενυπάρχει στο Σταυρό.

Το τηλεφώνημα απ' το Φανάρι, στο όνομα του **μακαριστού Οικουμενικού Πατριάρχη κυρού Δημητρίου**, ότι είχε καλούνταν να αναλάβει την αποστολή στην Αλβανία, προσωρινού χαρακτήρα, τον βρήκε στο Ναϊρόμπι. Στην Αφρική. Αιφνιδιαστικό και επιτακτικό...

Ιανουάριος 1991.

Είχε και στην Αλβανία πέσει ο κομμουνισμός. Τυπικά και όχι βέβαια ότι το αφορούσε: καχυποψία, αθεΐα, ξενοφοβία, εθνικισμός, απομονωτισμός.

Για τον ίδιο επί το πλείστον όπως ομολογεί και έλλειψη γνώσης των πραγματικών συνθηκών.

Επιβεβαίωση το γεγονός ότι ενώ ανταποκρίθηκε μέσα από προσευχή και περισυλλογή στο κάλεσμα της Εκκλησίας στην περίεργη αυτή αποστολή, η θεώρηση του Διαβατηρίου του εγκρίθηκε με έξι μήνες καθυστέρηση. Το καθεστώς επέμενε και ήλπιζε ότι είχε οριστικά θάψει την υπόθεση «Ορθόδοξος Αυτοκέφαλος Εκκλησία της Αλβανίας» έχοντας την οδηγήσει στον Άδη... Μόνο που οι Πύλες του Άδη ου κατισχύσουσιν αυτής.

Η Αλβανία έμοιαζε τότε κυριολεκτικά με «κρανίου τόπο». Τα μπούνκερ που κατά χιλιάδες το καθεστώς είχε κατασκευάσει ανά την χώρα προς εμπέδωση του κλίματος εχθρότητας και περιχαράκωσης έμοιαζαν ακριβώς με τσιμεντένια κράνη. Πρόκειται για τον καλύτερο συμβολισμό του κλίματος στην κοινωνία και στο λαό που είχε κατορθώσει να δημιουργήσει το καθεστώς της απομόνωσης.

Επί το πλείστον δε η φτώχεια οδηγούσε εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες με τις οικογένειες τους να εγκαταλείπουν τη χώρα.

Και στου στερημένους Ορθοδόξους της χώρας, σε μια Εκκλησία που υπήρχε απλά

ως ανάμνηση **έφτανε μετά από πλέον των 45 χρόνων Ορθόδοξος Επίσκοπος να δει τα τραύματα και με την αγάπη του να επουλώσει τις πληγές.** Που κυριολεκτικά ήταν στο σώμα και κυρίως στις ψυχές των ανθρώπων.

Η σκηνή στο Αεροδρόμιο μιλά από μόνη της. Στα πρόσωπα εναπομεινάντων κληρικών φαίνεται η κούραση και η ταλαιπωρία. Στα βλέμματα ο φόβος αλλά και η ελπίδα Και τα πρόβατα αναγνώρισαν αμέσως τον ποιμένα τους.

Σε λίγες στιγμές απ' αυτές που κυριολεκτικά είναι ιστορικές δημιουργήθηκε ακριβώς το κλίμα εκείνο που μόνο ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος ξέρει με την πληθωρική μοναδική αγάπη να δημιουργεί.

Στον **Μητροπολιτικό Ναό του Ευαγγελισμού στα Τίρανα**, που είχε μετατραπεί σε γυμναστήριο, ακούστηκε το «Χριστός Ανέστη!» Για να δοθεί αμέσως το σύνθημα της νέας περιόδου που διανοίγονταν και φύγει ο φόβος του τάφου της αθείας.

Το διαβατήριο του Αρχιεπισκόπου είχε θεωρηθεί απ' τις καθεστωτικές υπηρεσίες για μόνο 30 μέρες. Μόνο που η αγάπη του λαού της Ορθοδόξου Εκκλησίας μετέτρεψε την άδεια αυτή σε 33 χρόνια.

33 χρόνια μιας ευλογημένης ποιμαντορίας σε μια Εκκλησία που αναγεννήθηκε απ' τις στάχτες των διωγμών. Που έφερε τόσο καρπό όσο ο κόκκος του σίτου όταν πέφτει και σαπίζει στη γη. Στη γη που είχε αφήσει με την γονιμότητα της παρακαταθήκης αφοσίωσης στην Ορθόδοξη πίστη ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός και είχε νομίσει το καθεστώς ότι την είχε σκεπάσει με τα κακά σκυροδέματα των μπούνκερ και της εχθρότητας και της καχυποψίας στις ψυχές των ανθρώπων.

33 χρόνια **ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος** δεν γράφει κάποιες σελίδες στην Εκκλησιαστική ιστορία. **Έγραψε την σύγχρονη ιστορία της Ορθοδόξου Εκκλησίας που αναγεννήθηκε, αναπτύχθηκε, στερέωσε και ακτινοβολεί σε συνθήκες καθόλου εύκολες.** Όχι μια ιστορία επίσης δόξης. Ιστορία αγάπης, ταπεινοφροσύνης, ανιδιοτελούς προσφοράς στο συνάνθρωπο, διδασκαλία Ορθοδόξου ιεραποστολής με πολύ σεβασμό στην αξιοπρέπεια των ανθρώπων.

Σελίδες αυτής της ιστορίας δύναται εύκολα να εντοπίσει κανείς σε μια περιοδεία στην Αλβανία, σε αναζήτηση στις σχετικές ενημερωτικές σημειώσεις και αφιερώματα.

Κυρίως θα τις βρει στις καρδιές των Ορθοδόξων στην Αλβανία που είναι γεμάτες ευγνωμοσύνης προς τον Θεό που τους ευσπλαγχνίσθηκε και απέστειλες ποιμένα όπως ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος... 33 χρόνια πριν!

